

Kan hr. Villy Søvndal være enig med mig i, at det bedste værn mod nationalistiske tilbøjeligheder er en øget internationalisering, hvor det overhovedet er muligt?

Derefter vil jeg gerne spørge, om SF mener, at afviklingen af NATO – som jeg kan forstå er SF's synspunkt i dag – nu, hvor visse af de tidligere østeuropæiske lande ønsker medlemskab, vil give Europa en bedre og mere stabil udvikling end den, vi er i gang med at udvide NATO hen imod.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg bed mærke i en enkelt ting, som hr. Villy Søvndal sagde i sin ordførertale, og det var, at en udvidelse af NATO-kredsen ville blokere for et kollektivt sikkerhedssystem i Europa. Det forekommer mig at være en udtalelse, som i meget høj grad bygger på en lidt fastlåst historisk opfattelse, og jeg skal ikke på nogen måde – det ligger vist i sagens natur – bebrejde SF deres holdning til NATO, men jeg vil dog alligevel gerne minde hr. Villy Søvndal om, hvad der er sket. NATO har faktisk allerede i 1991 taget initiativ til at bringe de gamle Warszawapagtlande ind i en dialog om sikkerhedssystemet i Europa i det, der hedder NACC. NATO har på det seneste været med til at oprette partnerskabsaftaler, herunder en partnerskabsaftale med Rusland. Den proces er efter min mening udpræget noget, der fremmer kollektiv sikkerhed i Europa og er med til at trække i den rigtige retning, og derfor forstår jeg ikke, hvis man fra SF's side på forhånd udelukker, at NATO kan spille en rolle i en sådan proces, herunder gennem en veltillægt udvidelse, som også indebærer muligheden for medlemskab for Rusland, sådan som vi jo hørte Venstres ordfører sige før også var en af de muligheder, der kunne foreligge.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til hr. Peter Duetoft: Jeg synes, man skal være meget opmærksom på i denne debat, hvad reformkræfterne i Sovjet selv siger, bl.a. udenrigsministeren, og han udtalte til New York Herald Tribune i starten af november, den 8. november tror jeg det var, at det set ud fra et russisk synspunkt ville være med til at destabilisere situationen i Europa, hvis man udvider NATO. Det er de russiske reformkræfters standpunkt i debatten. Vi kan da afprøve det yderligere i den proces, der kommer, men det er givetvis de rus-

siske reformkræfters bøn til os at lade være med at gøre det her og nu.

Fru Ingrid Rasmussen spurgte, om det ikke er rigtigt, at det bedste værn er en øget internationalisering. Jeg tror ikke, det er det i disse år; jeg tror, at det bedste værn for Rusland i øjeblikket er at sikre en markant og meget hurtig udvikling på det økonomiske område, på det sociale område, på det miljømæssige område. Det sker selvfølgelig ved et internationalt samarbejde, det er klart, og det er klart, at vi også skal yde vores, men det skal ikke blive et militært samarbejde; det er ikke den form for internationalisering, der løser de påtrængende problemer, der er ved at splitte Rusland i flere dele i øjeblikket. Så mit svar er, at det ikke er nationalisering, der er pointen, det er social, det er økonomisk, det er miljømæssig udvikling.

Jeg skal svare hr. Jørgen Estrup kort. Det, der bekymrer SF i den proces, vi bevæger os ind i, er, at vi kommer til at blokere og til at binde hele den europæiske energi på flytning af demarkationslinjen, der selv ved endemålet formentlig ikke vil indeholde et sammenhængende sikkerhedssystem i Europa, i stedet for nu, hvor vi har chancen, at prøve at arbejde på at få et aleuropæisk sikkerhedssystem. Det er det, der er vores mål. Det er det, der er vores frygt. Det er derfor, vi synes, man skal lade være med at bruge energien forkert i denne periode.

Jeg vil gerne derudover svare på hr. Jørgen Estrups spørgsmål. Det er klart, at vi foretrækker et forum som CSCE af to grunde: Dels fordi det favner bredere i forhold til antallet af lande, der er med, dels fordi det favner bredere i det koncept, der ligger i den sikkerhedspolitiske tankegang, der er langt bredere end NATO's snævre, militære tankegang.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu er der jo så mange forskellige signaler fra Rusland. Mig bekendt havde præsident Jeltsin og regeringen nogle andre meldinger før sidste parlamentsvalg. Så skete der jo altså nogle ulykker ved det valg, kan man nok sige, ved nationalisternes fremgang, og det fik så meldingerne fra Moskva til at skifte noget.

Men jeg husker da også, at præsident Jeltsin faktisk har sagt, at han ikke havde nogen problemer med, at en række af de centraleuropæiske lande skulle være medlem af NATO. Derfor synes jeg nok, vi skal passe på med alene at lytte til sidste nye udtalelse i avisen.